

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 289/2016
29.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.У., због кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.У., адвоката Ј.Ф., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.714/12 од 03.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1097/15 од 06.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2016. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.У., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.714/12 од 03.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1097/15 од 06.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К бр.714/12 од 03.06.2015. године, окривљени И.У. оглашен је кривим због извршења кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 23.04. до 29.04.2015. године и на новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара коју је дужан да плати у року од два месеца по правноснажности пресуде с тим да уколико исто не учини, суд ће изречену новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Наведеном пресудом окривљени И.У., обавезан је да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 63.500,00 динара и да плати на име паушала износ од 10.000,00 динара, као и да накнади оштећенима Ј.М., Ф.Р., Ш.Б. и Ц.Р. нужне трошкове у износу од 411.254,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, док су оштећени Ј.М., Ф.Р., Ш.Б. и Ц.Р. ради остваривања уложеног имовинско правног захтева по основу поништаја

купопродајног уговора и његовог пратећег анекса који се односе на предметно земљиште, упућени на грађанску парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1097/15 од 06.10.2015. године у ставу првом усвајањем жалбе пуномоћника оштећених Ј.М., Ф.Р., Ц.Р. и Ш.Б. укинута је пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.714/12 од 03.06.2015. године, у делу одлуке о трошковима и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, док је у ставу другом одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног И.У. и пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.714/12 од 03.06.2015. године осим у делу одлуке о трошковима потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.У., адвокат Ј.Ф., због повреде закона из члана 439. тач. 1, 2. и 3. ЗКП и члана 87. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење, а да се одложи извршење напред наведених правноснажних пресуда.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.У. је неоснован.

Бранилац окривљеног И.У. у захтеву наводи да побијане пресуде не садрже чињенице и околности које чине битна обележја кривичног дела за који је окривљени оглашен кривим, да у конкретном случају није постојала преварна намера окривљеног да себи или другоме прибави противправну имовинску корист, као ни хтење да својом радњом проузрокује забрањену последицу, већ се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. КЗ, на који начин се указује на повреде закона из члана 439. тач. 1. и 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног И.У. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела за које је оглашен

кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену повреде закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, на коју се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног И.У. указује, обзиром да наведена повреда није образложена, нити произилази из садржине поднетог захтева, као ни у оцену повреде члана 87. став 1. КЗ, јер иста не представља законски разлог због кога је окривљеном дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**